

[Arno Larsen.]

at sikre disse i mine øjne velkvalificerede adgangen til en fortrinsstilling her. Ej heller i udvalget har der været megen sympati for en sådan løsning; man mener, at der skal være lige adgang for alle, hvad enten de har tilknytning til restaurationsbranchen i land eller til søs, til at opnå bevilling såvel til søs som til lands. Jeg bøjer mig for den realitet, at der ikke kan opnås enighed herom, men mener da, at der i overbevillingsnævnet bør være et medlem med tilknytning til søfarten, som man kan drage ind i arbejdet, hvad der vil være af værdi ved nævnets behandling af sager, der angår restaurationer til søs.

Når mit parti gerne ser en sådan bestemmelse gennemført, er årsagen hertil, at der kræves beværterbevilling til drift af restaurationer om bord i skibe i indenrigs fart, respektive skibe i inter-skandinavisk fart, hvad enten det er skibe, der sejler under dansk flag, eller skibe, der sejler under udenlandsk flag, chartret af danske aktieselskaber eller rederivirksomheder; spørgsmålet har altså i høj grad relation ikke blot til danske skibe, men også til skibe, der sejler under udenlandsk flag, når disse er chartret af danske aktieselskaber eller rederivirksomheder. Der gør sig for sørestaurationsnæringens vedkommende en række specielle spørgsmål gældende, som man ikke støder på, når det drejer sig om restaurationsfaget i land, såvel hvad angår sikkerhedsmæssig som hygiejnisk indretning af restaurationslokaler med dertil hørende kabysser, opbevaringsrum for proviant m. m., og der er i 1959 af handelsministeren nedsat et udvalg til behandling af, hvilke krav der bør stilles til beværtningslokaler i skibe, samt af det sundhedsmæssige tilsyn med disse lokaler — det er i henhold til beværterlovens § 9, stk. 6. Vi finder, at når man tidligere har nedsat et udvalg til at undersøge disse forhold og til at fremlægge klare retningslinjer for løsningen af disse problemer, da bør overbevillingsnævnet have et søfartskyndigt medlem, og vi mener, at det kan opnås derigennem, at Søfartens Fællesråd, der fungerer som rådgiver for handelsministeren inden for søfartens område, udpeger et sagkyndigt medlem til overbevillingsnævnet. Man kan selvfølgelig sige, at så bør også andre områder være repræsen-

teret i nævnet, men da der findes en stor restaurationsvirksomhed til søs og der ikke findes andre råd, der eventuelt kunne dække dette område, mener vi, at Søfartens Fællesråd bør være repræsenteret.

Ændringsforslagene nr. 2 og 3, der tager sigte på udskydelse af lovens ikrafttræden til den 1. oktober 1963, kan mit parti tiltræde.

Grøndahl: Nyt i betænkningen er kun ændring af diverse datoer, gaver af ikke ubetydelig værdi er taget med, og overbevillingsnævnets valgperiode foreslås forlænget. De uafhængige vil ikke forlange afstemning om ændringsforslagene nr. 1, 2, 3, 5 og 6, medens vi efter at have hørt den ærede ordførers begrundelse for ændringsforslag nr. 4 ikke ser os i stand til at støtte dette, da en gennemførelse ganske givet ville udløse krav om deltagelse fra andre organisationer.

Selve lovforslaget ser vi på med den største skepsis. Det er et barn af den fællesmarkedsskræk, der helt har besat regeringen og regeringspartierne. Tror regeringen virkelig for alvor på, at vi herhjemme kan lovgive os fra alle formodede ubehageligheder ved vor eventuelle indtræden i fællesmarkedet og kun modtage gode? Det er efter min formening ganske uholdbart. Vi kommer til at tage det dårlige sammen med det gode, når vi ønsker indtræden.

Her er tale om afgørende indskrænkning i et frit erhvervs frie adgang til at søge den gunstigste finansiering, og vi mener ikke, at denne lovgivning er i kontakt med udviklingen og med det levende livs krav.

Desuden frister loven til omgåelse, som det vil være uhyre svært for ikke at sige umuligt at kontrollere, og lovforslag, der er født med en sådan mangel, bør ikke fremsættes.

Dertil kommer bestemmelserne i § 1, stk. 10, som nu skal være stk. 11, om lån, indskud eller sikkerhedsstillelse fra et nystartet finansieringsinstitut, som på grundlag af fremskaffede 2 mill. kr. skal kunne fremskaffe yderligere 14 mill. kr. Nu er vi her i landet i de seneste årtier blevet velsignet med et utal af nye låneinstitutioner ved siden af de traditionelle kredit- og hypotekforeninger. Jeg nævner blot Danmarks Skibskreditfond, Provinsbankernes Reallånefond,